

**Угода
між Урядом України і Урядом Об'єднаних Арабських Еміратів
про уникнення подвійного оподаткування та попередження
податкових ухилень стосовно податків на доходи і капітал**

(Угоду ратифіковано Законом N 1013-IV ([1013-15](#))
від 19.06.2003, ВВР, 2004, N 2, ст.16)

Уряд України і Уряд Об'єднаних Арабських Еміратів,
бажаючи розвинути та поглибити економічні відносини шляхом
укладення Угоди про уникнення подвійного оподаткування та
попередження податкових ухилень стосовно податків на доходи і
капітал, домовились про таке:

Стаття 1

Особи, до яких застосовується Угода

Ця Угода застосовується до осіб, які є резидентами однієї або
обох Договірних Держав.

Стаття 2

Податки, на які поширюється Угода

1. Ця Угода застосовується до податків на доходи і на
капітал, що стягуються від імені Договірної Держави або її
політико-адміністративних підрозділів, або місцевих органів влади,
або місцевих урядів, незалежно від способу їх стягнення.

2. Податками на доход і на капітал вважаються всі податки, що
справляються із загальної суми доходу, із загальної суми капіталу
або з окремих їх елементів, включаючи податки на доход від
відчуження рухомого або нерухомого майна, а також податки, що
стягуються з доходів від приросту вартості капіталу.

3. Існуючими податками, на які поширюється ця Угода, зокрема
є:

- a) в Україні:
 - (i) податок на прибуток підприємств; і
 - (ii) прибутковий податок з громадян
(далі "український податок");
- b) в Об'єднаних Арабських Еміратах:
 - (i) податок на доход; і
 - (ii) корпоративний податок
(далі "податок ОАЕ").

4. Ця Угода застосовується також до будь-яких ідентичних або
подібних по суті податків, які стягуються будь-якою з Договірних
Держав після дати підписання цієї Угоди, на додаток до або замість
існуючих податків, згаданих у пункті 3. Компетентні органи
Договірних Держав повідомляють один одного про будь-які істотні
зміни, що відбулися в їх відповідних податкових законодавствах.

Стаття 3

Загальні визначення

1. Для цілей цієї Угоди, якщо із контексту не випливає інше:
a) терміни "Договірна Держава" і "друга Договірна Держава"
означають залежно від контексту Об'єднані Арабські Емірати або
Україну;

b) термін "Україна" при використанні в географічному значенні означає територію України, її континентальний шельф і її виключну (морську) економічну зону, включаючи будь-яку територію за межами територіальних вод України, яка відповідно до міжнародного права визначається або може бути в подальшому визначена за законодавством України як територія, у межах якої можуть здійснюватися права України стосовно морського дна, надр та їхніх природних ресурсів;

c) термін "Об'єднані Арабські Емірати" означає Об'єднані Арабські Емірати і при використанні в географічному значенні означає площу, територія якої піддається їх суверенітету, а також територіальне море, повітряний простір та підводні площі, де Об'єднані Арабські Емірати здійснюють свої суверенні права відповідно до міжнародного права і за законодавством Об'єднаних Арабських Еміратів, включаючи сушу й острови під їх юрисдикцією, стосовно будь-якої діяльності, здійснюваної у зв'язку з розвідкою або розробкою природних ресурсів;

d) термін "податок" означає залежно від контексту український податок або податок ОАЕ;

e) термін "особа" включає фізичну особу, компанію або будь-яке інше об'єднання осіб;

f) термін "компанія" означає будь-яке корпоративне об'єднання або будь-яку організацію, що розглядається з метою оподаткування як корпоративне об'єднання;

g) терміни "підприємство Договірної Держави" та "підприємство другої Договірної Держави" означають відповідно підприємство, що керується резидентом Договірної Держави, та підприємство, що керується резидентом другої Договірної Держави;

h) термін "національна особа" означає:

(i) в Україні будь-яку фізичну особу, яка має громадянство України, і всі юридичні особи, товариства, асоціації та будь-які інші об'єднання, що одержують свій статус як такий за чинним законодавством України;

(ii) в ОАЕ всі фізичні особи, які мають громадянство ОАЕ, і будь-яку юридичну особу, товариство та інше корпоративне об'єднання, що одержують свій статус як такий за чинним законодавством ОАЕ;

i) термін "міжнародне перевезення" означає будь-яке перевезення морським або повітряним судном, що експлуатується підприємством Договірної Держави, крім випадків, коли морське або повітряне судно експлуатується виключно між пунктами в другій Договірній Державі;

j) термін "компетентний орган" означає:

(i) в Україні - Державну податкову адміністрацію або її повноважного представника; і

(ii) в ОАЕ - Міністерство фінансів і промисловості або його повноважного представника.

2. При застосуванні цієї Угоди однією з Договірних Держав будь-який термін, не визначений у ній, матиме те значення, яке надається йому законодавством цієї Держави щодо податків, на які поширюється ця Угода, якщо з контексту не впливає інше.

Стаття 4

Резидент

1. Для цілей цієї Угоди термін "резидент Договірної Держави" означає:

- а) в Україні:
- (i) саму Державу, Уряд України, її політико-адміністративні підрозділи або місцеві органи влади;
 - (ii) будь-яку фізичну особу, яка за законодавством України є її резидентом;
 - (iii) будь-яку юридичну особу, яка створена та діє відповідно до законодавства України;
- б) в Об'єднаних Арабських Еміратах:
- (i) національну особу ОАЕ, будь-яку фізичну особу, яка за законодавством ОАЕ є її резидентом, та будь-яку компанію і будь-яку іншу юридичну особу, яка створена або зареєстрована в ОАЕ;
 - (ii) Уряд Об'єднаних Арабських Еміратів або будь-який його політико-адміністративний підрозділ або місцевий орган влади;
 - (iii) будь-які урядові установи, створені за державними законами, такі як Центральний банк, фонди, корпорації, управління, організації, агентства або будь-які інші подібні об'єднання, засновані в Об'єднаних Арабських Еміратах;
 - iv) будь-яке міжурядове об'єднання, засноване в Об'єднаних Арабських Еміратах, у капіталі якого беруть участь Об'єднані Арабські Емірати разом з іншими державами.

2. У випадку, коли відповідно до положень пункту 1 цієї статті фізична особа є резидентом обох Договірних Держав, її статус визначається відповідно до таких правил:

- а) вона вважається резидентом тієї Договірної Держави, де вона має постійне житло. Якщо вона має постійне житло в обох Договірних Державах, вона вважається резидентом тієї Договірної Держави, де вона має більш тісні особисті й економічні зв'язки (центр життєвих інтересів);
- б) якщо Договірна Держава, в якій вона має центр життєвих інтересів, не може бути визначена, або коли вона не має постійного житла в жодній з Договірних Держав, вона вважається резидентом тієї Договірної Держави, де вона звичайно проживає;
- с) якщо вона звичайно проживає в обох Договірних Державах, або коли вона звичайно не проживає в жодній з них, вона вважається резидентом тієї Договірної Держави, національною особою якої вона є;
- д) якщо вона є національною особою обох Договірних Держав або коли вона не є національною особою жодної з них, компетентні органи Договірних Держав вирішують це питання за взаємною згодою.

3. У випадку, коли відповідно до положень пункту 1 особа, що не є фізичною особою, є резидентом обох Договірних Держав, вона вважається резидентом тієї Договірної Держави, де розміщений її фактичний керівний орган.

Стаття 5

Постійне представництво

1. Для цілей цієї Угоди термін "постійне представництво" означає постійне місце діяльності, через яке повністю або частково здійснюється підприємницька діяльність підприємства.

2. Термін "постійне представництво", зокрема, включає:

- а) місцезнаходження дирекції;
- б) відділення;
- с) контору;
- д) фабрику;
- е) майстерню;
- ф) установку або споруду для розвідки природних ресурсів;

г) шахту, нафтову або газову свердловину, кар'єр або будь-яке інше місце видобутку природних ресурсів;

h) ферму або плантацію.

3. Термін "постійне представництво" також включає:

а) будівельний майданчик, будівлю, монтажний або складальний об'єкт, або контрольну діяльність, пов'язану з ними, але лише в тому разі, якщо такі майданчик, об'єкт або діяльність існують протягом періоду, що перевищує дванадцять місяців;

б) надання послуг, включаючи консультативні послуги, підприємством Договірної Держави через службовців або інший персонал у другій Договірній Державі за умови, що така діяльність на одному й тому ж об'єкті або на пов'язаному об'єкті продовжується протягом періоду або періодів, що складають у сукупності більше дев'яти місяців у будь-якому дванадцятимісячному періоді;

с) склад або іншу споруду, що використовується як торгова точка.

4. Незважаючи на положення пунктів з 1 по 3, термін "постійне представництво" не розглядається як такий, що включає:

а) використання споруд виключно з метою зберігання, показу або поставки товарів чи виробів, що належать підприємству;

б) утримання запасів товарів або виробів, що належать підприємству, виключно з метою зберігання, показу або поставки;

с) утримання запасів товарів або виробів, що належать підприємству, виключно з метою переробки іншим підприємством;

д) утримання постійного місця діяльності виключно з метою закупівлі товарів чи виробів або для збирання інформації для підприємства;

е) утримання постійного місця діяльності виключно з метою здійснення для підприємства будь-якої іншої діяльності, яка має підготовчий або допоміжний характер;

ф) утримання постійного місця діяльності виключно для здійснення будь-якої комбінації видів діяльності, перелічених у підпунктах від а) до е), за умови, що сукупна діяльність постійного місця діяльності, яка виникає внаслідок такої комбінації, має підготовчий або допоміжний характер;

г) продаж товарів або виробів, що належать підприємству, які демонструються в межах разового тимчасового ярмарку або виставки після закриття згаданих ярмарки або виставки; за умови, що сторони або компанії, які беруть участь, виконують усі вимоги в кожній з Договірних Держав.

5. Незалежно від положень пунктів 1 і 2 цієї статті, якщо особа, інша, ніж агент з незалежним статусом, про якого йдеться в пункті 6 цієї статті, діє в Договірній Державі від імені підприємства другої Договірної Держави, то така особа буде розглядатися як постійне представництво в першій згаданій Державі, якщо:

а) вона має і звичайно використовує в першій згаданій Державі повноваження вести переговори і укласти контракти для або від імені такого підприємства; або

б) вона утримує в першій згаданій Державі запаси товарів чи виробів, що належать підприємству, з яких вона регулярно продає товари чи вироби для або від імені такого підприємства, за винятком, коли діяльність цієї особи обмежується тією, що зазначена в пункті 4, яка, якщо і здійснюється через постійне місце діяльності, не робить з цього постійного місця діяльності постійного представництва відповідно до положень цього пункту; або

с) вона одержує замовлення в першій згаданій Державі виключно або майже виключно для самого підприємства або для такого

підприємства й інших підприємств, які воно контролює або які мають в цьому підприємстві контрольний пакет акцій.

6. Підприємство не розглядається як таке, що має постійне представництво в Договірній Державі, лише якщо воно здійснює підприємницьку діяльність у цій Державі через брокера, комісіонера чи будь-якого іншого агента з незалежним статусом за умови, що ці особи діють у межах своєї звичайної діяльності.

7. Той факт, що компанія, яка є резидентом Договірної Держави, контролює чи контролюється компанією, що є резидентом другої Договірної Держави або яка здійснює підприємницьку діяльність у цій другій Державі (через постійне представництво або будь-яким іншим чином), сам по собі не перетворює одну з цих компаній у постійне представництво другої компанії.

Стаття 6

Доходи від нерухомого майна

1. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави від нерухомого майна (включаючи дохід від сільського або лісового господарства), яке знаходиться в другій Договірній Державі, можуть оподатковуватись у цій другій Договірній Державі.

2. Термін "нерухоме майно" повинен мати те значення, яке він має у законодавстві Договірної Держави, в якій знаходиться це майно. Цей термін повинен у будь-якому разі включати майно, допоміжне щодо нерухомого майна, худобу й обладнання, що використовуються в сільському і лісовому господарстві, права, до яких застосовуються положення загального права щодо земельної власності, узуфрукт нерухомого майна і права на перемінні або фіксовані платежі як компенсацію за розробку або право на розробку мінеральних запасів, джерел та інших природних ресурсів; морські і повітряні судна не розглядаються як нерухоме майно.

3. Положення пункту 1 цієї статті застосовуються також до доходів, одержуваних від прямого використання, здавання в оренду або використання в будь-якій іншій формі нерухомого майна.

4. Положення пунктів 1 і 3 цієї статті застосовуються також до доходів від нерухомого майна підприємства і до доходів від нерухомого майна, що використовується для здійснення незалежних особистих послуг.

Стаття 7

Прибуток від підприємницької діяльності

1. Прибуток підприємства Договірної Держави оподатковується тільки у цій Державі, якщо тільки це підприємство не здійснює підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі через розташоване в ній постійне представництво. Якщо підприємство здійснює підприємницьку діяльність, як вказано вище, то його прибуток може оподатковуватись у другій Державі, але тільки стосовно тієї частини, яка відноситься до цього постійного представництва.

2. З урахуванням положень пункту 3 цієї статті, якщо підприємство однієї Договірної Держави здійснює підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі через розташоване там постійне представництво, то в кожній Договірній Державі до такого постійного представництва відноситься прибуток, який воно могло б одержати, якби було окремим та самостійним підприємством, зайнятим такою ж або аналогічною діяльністю в таких же або аналогічних

умовах і діяло в повній незалежності від підприємства, постійним представництвом якого воно є.

3. При визначенні прибутку постійного представництва допускається віднімання витрат, понесених для цілей постійного представництва, включаючи управлінські та загальноадміністративні витрати, понесені таким чином як у Державі, де розташоване постійне представництво, так і в будь-якому іншому місці; це положення застосовується незалежно від обмежень, передбачених внутрішнім законодавством.

4. У міру того, як визначення в Договірній Державі прибутку, що відноситься до постійного представництва, на базі пропорційного розподілу загальної суми прибутку підприємства між його різними підрозділами є звичайною практикою, ніщо в пункті 2 цієї статті не перешкоджає Договірній Державі визначати оподатковуваний прибуток шляхом такого розподілу, як це звичайно прийнято; обраний спосіб розподілу, однак, повинен бути таким, щоб його результати відповідали принципам, які містяться в цій статті.

5. Жодний прибуток не відноситься до постійного представництва на основі простої закупівлі постійним представництвом товарів або виробів для підприємства.

6. Для цілей попередніх пунктів прибуток, що відноситься до постійного представництва, визначається щорічно одним і тим же методом, якщо тільки немає достатньої і вагомої причини для зміни.

7. Якщо прибуток включає види доходів, які розглядаються окремо в інших статтях цієї Угоди, положення цих статей не будуть зачіпатися положеннями цієї статті.

Стаття 8

Морський та повітряний транспорт

1. Незважаючи на положення статті 7, прибутки, що одержуються резидентом Договірної Держави від експлуатації морських або повітряних суден у міжнародних перевезеннях, оподатковуються лише в цій Державі.

2. Положення пункту 1 цієї статті також застосовуються до прибутку, згаданого у нижченаведених пунктах, що одержується резидентом Договірної Держави від участі у пулі, спільному підприємстві чи міжнародному транспортному агентстві.

3. У цій статті:

a) термін "прибуток" включає:

(i) прибуток, чистий прибуток, валові надходження і доходи, які одержуються безпосередньо від експлуатації морських або повітряних суден у міжнародних перевезеннях; і

(ii) проценти з сум, одержані безпосередньо від експлуатації морських або повітряних суден у міжнародних перевезеннях, за умови, що такі проценти є побічними стосовно експлуатації;

b) термін "експлуатація морських або повітряних суден" у міжнародних перевезеннях особою включає:

(i) чартер або оренду морських або повітряних суден;

(ii) оренду контейнерів і супутнього устаткування; і

(iii) відчуження морських, повітряних суден, контейнерів і супутнього устаткування

цією особою за умови, що такі чартер, оренда або відчуження є побічними стосовно експлуатації цією особою морських або повітряних суден у міжнародних перевезеннях.

Стаття 9

Асоційовані підприємства

1. У разі якщо:

а) підприємство Договірної Держави прямо або побічно бере участь у керівництві, контролі або капіталі підприємства другої Договірної Держави, або

б) одні й ті ж особи прямо або побічно беруть участь у керівництві, контролі або капіталі підприємства однієї Договірної Держави і підприємства другої Договірної Держави,

і в кожному випадку між двома підприємствами в їхніх комерційних та фінансових взаємовідносинах створюються або встановлюються умови, відмінні від тих, які мали б місце між двома незалежними підприємствами, тоді будь-який прибуток, який міг би бути нарахований одному з них, але з причин наявності цих умов не був йому нарахований, може бути включений Договірною Державою до прибутку цього підприємства і відповідно оподаткований.

2. У разі якщо одна Договірна Держава включає до прибутку підприємства цієї Держави - і відповідно оподатковує - прибутки, по яких підприємство другої Договірної Держави було оподатковано в цій другій Договірній Державі, і прибутки, таким чином включені, є прибутками, які були б нараховані підприємству першої згаданої Держави, якби умови взаємовідносин між двома підприємствами були б умовами, які існують між незалежними підприємствами, тоді ця друга Держава повинна зробити відповідні поправки в сумі податку, що стягується з цих прибутків. При визначенні такої поправки повинні бути належним чином враховані інші положення цієї Угоди, а компетентні органи Договірних Держав можуть консультиватися один з одним при необхідності.

Стаття 10

Дивіденди

1. Дивіденди, що сплачуються компанією, яка є резидентом Договірної Держави, резиденту другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Договірній Державі.

2. Однак такі дивіденди можуть також оподатковуватись у Договірній Державі, резидентом якої є компанія, що сплачує дивіденди, і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо фактичним власником дивідендів є компанія (на відміну від товариства), і ця компанія є власником принаймні 10 процентів капіталу компанії, яка сплачує дивіденди, то податок, що стягується, не повинен перевищувати 5 процентів загальної суми дивідендів.

3. Незважаючи на положення пунктів 1 і 2, дивіденди, що сплачуються компанією, яка є резидентом Договірної Держави, підлягають оподаткуванню тільки в другій Договірній Державі, якщо фактичним власником дивідендів є сама ця друга Держава, її політико-адміністративний підрозділ, або місцевий орган влади, або Центральний банк, або у випадку Об'єднаних Арабських Еміратів - Інвестиційний фонд Абу-Дабі (Abu Dhabi Investment Authority), або будь-яка інша така державна фінансова установа, про яку можуть час від часу домовлятися Договірні Держави.

4. Термін "дивіденди" при використанні в цій статті означає доход від акцій, від користування акціями або користування правами, акцій гірничо-добувної промисловості, акцій засновників чи інших прав, які не є борговими вимогами, що дають право на

участь у прибутку, так само як дохід від інших корпоративних прав, який підлягає такому ж оподаткуванню, як доходи від акцій відповідно до законодавства Держави, резидентом якої є компанія, що розподіляє прибуток.

5. Положення пунктів 1 і 2 цієї статті не застосовуються, якщо фактичний власник дивідендів, який є резидентом Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі, резидентом якої є компанія, що сплачує дивіденди, через розташоване там постійне представництво або надає в цій другій Державі незалежні особисті послуги з розташованої там постійної бази, і холдинг, стосовно якого сплачуються дивіденди, дійсно відноситься до такого постійного представництва або постійної бази. В такому випадку, залежно від обставин, застосовуються положення статті 7 або статті 14.

6. У випадку коли компанія, яка є резидентом однієї Договірної Держави, одержує прибуток або доходи з другої Договірної Держави, ця друга Держава може не стягувати будь-яких податків з дивідендів, що сплачуються компанією, за винятком, коли ці дивіденди сплачуються резиденту цієї другої Держави, або якщо холдинг, стосовно якого сплачуються дивіденди, дійсно відноситься до постійного представництва або постійної бази, розташованих у цій другій Державі, і з нерозподіленого прибутку компанії не стягуються податки на нерозподілений прибуток, навіть якщо дивіденди сплачуються або нерозподілений прибуток складається повністю або частково з прибутку або доходу, що утворюються в цій другій Державі.

Стаття 11

Проценти

1. Проценти, що виникають в одній Договірній Державі і сплачуються резиденту другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Однак такі проценти можуть також оподатковуватись у тій Договірній Державі, в якій вони виникають, і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо одержувач є фактичним власником процентів, податок, що стягується, не повинен перевищувати 3 процентів від загальної суми процентів. Компетентні органи Договірних Держав за взаємною згодою встановлюють спосіб застосування такого обмеження.

3. Термін "проценти" при використанні в цій статті означає дохід від боргових вимог будь-якого виду, незалежно від іпотечного забезпечення і незалежно від володіння правом на участь у прибутках боржника, і зокрема дохід від урядових цінних паперів і дохід від облігацій чи боргових вимог, включаючи премії та винагороди, що сплачуються стосовно таких цінних паперів, облігацій чи боргових зобов'язань. Штрафи за несвоєчасні виплати не розглядаються як проценти для цілей цієї статті.

4. Положення пунктів 1 і 2 цієї статті не застосовуються, якщо фактичний власник процентів, який є резидентом однієї Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі, в якій виникають проценти, через розташоване там постійне представництво, або ця особа надає в цій другій Державі незалежні особисті послуги з розташованої там постійної бази, і боргова вимога, на підставі якої сплачуються проценти, дійсно відноситься до такого постійного представництва або постійної бази. У такому випадку, залежно від обставин, застосовуються положення статті 7 або 14.

5. Вважається, що проценти виникають у Договірній Державі, якщо платником є уряд цієї Держави, її політико-адміністративний підрозділ, місцевий орган влади або резидент цієї Держави. Проте, якщо особа, яка сплачує проценти, незалежно від того, є вона резидентом Договірної Держави чи ні, має в Договірній Державі постійне представництво або постійну базу, у зв'язку з яким виникла заборгованість, по якій сплачуються проценти, і витрати по сплаті цих процентів несе постійне представництво або постійна база, то вважається, що такі проценти виникають у Державі, в якій знаходиться постійне представництво або постійна база.

6. Якщо через особливі відносини між платником і фактичним власником процентів або між ними обома і будь-якою третьою особою сума сплачуваних процентів, що стосується боргової вимоги, на підставі якої вона сплачується, перевищує суму, яка була б погоджена між платником і фактичним власником процентів за відсутності таких відносин, положення цієї статті будуть застосовуватись тільки до останньої згаданої суми. У такому випадку надмірна частина платежу, як і раніше, підлягає оподаткуванню відповідно до законодавства кожної Договірної Держави з належним урахуванням інших положень цієї Угоди.

7. Положення цієї статті не застосовуються, якщо головною метою або однією з головних цілей будь-якої особи, що має відношення до створення або передачі боргових вимог, стосовно яких сплачуються проценти, було одержання переваг цієї статті шляхом цього створення або передачі.

8. Незважаючи на положення пункту 2 цієї статті, проценти, що виникають у Договірній Державі, підлягають звільненню від оподаткування в цій Державі, якщо вони одержуються і дійсно належать:

а) уряду другої Договірної Держави або її політико-адміністративному підрозділу, або місцевому органу влади, або її Центральному банку;

б) у випадку Об'єднаних Арабських Еміратів - Інвестиційному фонду Абу-Дабі (Abu Dhabi Investment Authority) і Фонду економічного розвитку Абу-Дабі (Abu Dhabi Fund for Economic Development);

с) будь-якій іншій державній фінансовій установі, про яку можуть час від часу домовлятися Договірні Держави.

9. Незважаючи на положення статті 7 цієї Угоди та пункту 2 цієї статті, проценти, що виникають в одній Договірній Державі і сплачуються та безпосередньо належать резиденту другої Договірної Держави, повинні звільнятися від податку в першій згаданій Державі, якщо вони сплачені стосовно позики, здійсненої, гарантованої або застрахованої, або будь-якої іншої боргової вимоги чи кредиту, гарантованого або застрахованого від імені другої Договірної Держави уповноваженим на те органом.

10. Якщо уряд Договірної Держави бере непряму участь у позиції через агента чи іншим чином, то положення пункту 3 застосовуються пропорційно участі цього уряду у цій позиції. Участь повинна бути засвідчена сертифікатом компетентного органу Договірної Держави.

Стаття 12

Роялті

1. Роялті, які виникають в одній Договірній Державі і сплачуються резиденту другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Однак такі роялті можуть також оподатковуватись у Договірній Державі, в якій вони виникають, і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо одержувач є фактичним власником роялті, то податок, що стягується таким чином, не повинен перевищувати 10 процентів загальної суми роялті в межах значення підпункту а) пункту 4 цієї статті.

3. Незважаючи на положення пункту 2 цієї статті, роялті, що виникають у Договірній Державі і сплачуються резиденту другої Договірної Держави, підлягають оподаткуванню тільки в другій Договірній Державі, якщо цей резидент є фактичним власником роялті, та якщо роялті є виплатами в межах значення підпункту б) пункту 4 цієї статті.

4. Термін "роялті" при використанні в цій статті означає платежі будь-якого виду, що одержуються як відшкодування:

а) за користування або за надання права користування будь-яким авторським правом на літературні твори або твори мистецтва, включаючи кінематографічні фільми і фільми або плівки для радіомовлення чи телебачення; і

б) за користування або за надання права користування будь-яким авторським правом на наукову працю, патент, торгову марку, дизайн або модель, план, таємну формулу або процес, або за інформацію, що стосується промислового, комерційного або наукового досвіду.

5. Положення пунктів 1 і 2 цієї статті не застосовуються, якщо фактичний власник роялті, який є резидентом Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі, в якій виникають роялті, через розташоване там постійне представництво, або надає в цій другій Державі незалежні особисті послуги з розташованої там постійної бази, і право або майно, стосовно яких сплачуються роялті, дійсно пов'язані з цим постійним представництвом чи постійною базою. У такому випадку, залежно від обставин, застосовуються положення статті 7 або 14.

6. Вважається, що роялті виникають у Договірній Державі, якщо платником є сама ця Держава, її політико-адміністративний підрозділ, місцевий орган влади або резидент цієї Держави. Проте, якщо особа, що сплачує роялті, незалежно від того, є вона резидентом Договірної Держави чи ні, має у Договірній Державі постійне представництво або постійну базу, у зв'язку з якими виникло зобов'язання сплатити роялті, і витрати по сплаті таких роялті несе це постійне представництво або постійна база, то вважається, що такі роялті виникають у Договірній Державі, в якій розташоване постійне представництво або постійна база.

7. Якщо через особливі відносини між платником і фактичним власником, або між ними обома і будь-якою третьою особою сума роялті, яка відноситься до використання, права або інформації, на підставі яких вони сплачуються, перевищує з будь-яких причин суму, яка була б узгоджена між платником і фактичним власником за відсутності таких відносин, положення цієї статті будуть застосовуватись тільки до останньої згаданої суми. У цьому випадку надмірна частина платежу, як і раніше, підлягає оподаткуванню відповідно до законодавства кожної Договірної Держави з належним урахуванням інших положень цієї Угоди.

Стаття 13

Доходи від відчуження майна

1. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави від відчуження нерухомого майна, визначеного у статті 6, яке

знаходиться у другій Договірній Державі, можуть оподатковуватись у цій другій Договірній Державі.

2. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави від відчуження:

а) акцій, які одержують свою вартість або більшу частину вартості прямо або посередньо від нерухомого майна, розташованого в другій Договірній Державі; або

б) паїв у партнерстві, активи якого складаються переважно з нерухомого майна, розташованого в другій Договірній Державі, або з акцій, визначених у підпункті а) вище,

можуть оподатковуватись у цій другій Договірній Державі.

3. Доходи від відчуження рухомого майна, що формує частину комерційного майна постійного представництва, яке підприємство Договірної Держави має в другій Договірній Державі, або рухомого майна, яке відноситься до постійної бази, доступної резиденту Договірної Держави в другій Договірній Державі для цілей надання незалежних особистих послуг, які включають такі доходи від відчуження такого постійного представництва (окремо чи в сукупності з цілим підприємством) або такої постійної бази, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

4. Доходи від відчуження морських або повітряних суден, що експлуатуються в міжнародних перевезеннях підприємством Договірної Держави, і рухомого майна, що відноситься до експлуатації таких морських або повітряних суден, оподатковуються тільки в цій Договірній Державі.

5. Доходи від відчуження будь-якого майна, іншого ніж те, про яке йдеться у пунктах 1-3, підлягають оподаткуванню тільки в тій Договірній Державі, резидентом якої є особа, яка відчужує майно.

Стаття 14

Незалежні особисті послуги

1. Доход, що одержується резидентом однієї Договірної Держави щодо професійних послуг чи іншої діяльності незалежного характеру, підлягає оподаткуванню тільки в цій Договірній Державі, за винятком випадку, коли він володіє регулярно доступною постійною базою в другій Договірній Державі з метою проведення цієї діяльності; якщо в нього є така постійна база, доход може оподатковуватися в другій Договірній Державі, але тільки щодо тієї частини, яка відноситься до цієї постійної бази.

2. Термін "професійні послуги" включає, зокрема, незалежну наукову, літературну, артистичну, художню, освітню або викладацьку діяльність, так само, як і незалежну діяльність лікарів, адвокатів, інженерів, архітекторів, стоматологів і бухгалтерів.

Стаття 15

Залежні особисті послуги

1. З урахуванням положень статей 16, 17, 18, 19, 20 і 21 цієї Угоди платня, заробітна плата та інші подібні винагороди, одержувані резидентом Договірної Держави у зв'язку з роботою за наймом, оподатковуються тільки в цій Державі, якщо тільки робота за наймом не здійснюється в другій Договірній Державі. Якщо робота за наймом здійснюється таким чином, винагорода, одержана у зв'язку з цим, може оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Незалежно від положень пункту 1 цієї статті, винагорода, що одержується резидентом Договірної Держави у зв'язку з роботою

за наймом, здійснюваною в другій Договірній Державі, оподатковується тільки в першій згаданій Державі, якщо:

а) одержувач перебуває в другій Договірній Державі протягом періоду або періодів, що не перевищують у сукупності 183 днів у даному фінансовому році; і

б) винагорода сплачується наймачем або від імені наймача, який не є резидентом другої Договірної Держави; і

с) витрати по сплаті винагород не несуть постійне представництво або постійна база, які наймач має в другій Договірній Державі.

3. Незалежно від попередніх положень цієї статті, винагорода, одержувана у зв'язку з роботою за наймом, що здійснюється на борту морського або повітряного судна, яке експлуатується в міжнародних перевезеннях, повинна оподатковуватись лише у Договірній Державі, резидентом якої є підприємство, що експлуатує морське або повітряне судно.

4. Незалежно від положень пунктів 1 і 2 цієї статті, винагорода наземного персоналу аерокомпанії Договірної Держави, які є національними особами цієї Держави і які надають послуги, пов'язані з експлуатацією літаків в іншій Договірній Державі, підлягають оподаткуванню лише у першій згаданій Договірній Державі.

Стаття 16

Викладачі та дослідники

Фізична особа, яка є резидентом Договірної Держави безпосередньо до приїзду в другу Договірну Державу і яка за запрошенням будь-якого університету, коледжу, школи або іншого подібного учбового закладу або науково-дослідного інституту перебуває в цій другій Державі протягом періоду, що не перевищує трьох років, виключно з метою викладання або проведення досліджень або для того й другого в такому учбовому закладі або науково-дослідному інституті, підлягає звільненню від оподаткування в цій Державі протягом періоду, що не перевищує трьох років, стосовно будь-якої винагороди за таке викладання або дослідження.

Стаття 17

Студенти і практиканти

1. Студент або практикант, який є або був безпосередньо до приїзду в Договірну Державу резидентом другої Договірної Держави і перебуває в першій згаданій Державі з метою навчання або одержання освіти, підлягає звільненню від оподаткування в першій згаданій Договірній Державі стосовно:

а) платежів, наданих йому особами, які постійно проживають за межами цієї першої згаданої Договірної Держави з метою його утримання, навчання або одержання освіти; і

б) доходу від діяльності у цій першій згаданій Договірній Державі за умови, що такий дохід не перевищуватиме суму, необхідну для власного утримання, навчання чи одержання освіти.

2. Фізична особа, яка є або була безпосередньо до приїзду в Договірну Державу резидентом другої Договірної Держави і яка тимчасово знаходиться в першій згаданій Державі з метою навчання, дослідження або практики, як одержувач стипендії або винагороди від наукової, освітньої, релігійної або благодійної організації

або за програмою технічного сприяння, в якій бере участь уряд Договірної Держави, підлягає звільненню від оподаткування в першій згаданій Державі з дня її першого прибуття в цю Державу протягом періоду, що не перевищує період одержання стипендії.

Стаття 18

Директорські гонорари

Директорські гонорари та інші аналогічні виплати, які одержуються резидентом Договірної Держави як членом ради директорів компанії, яка є резидентом другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

Стаття 19

Пенсії та ануїтети

1. З урахуванням положень пункту 2 статті 20 пенсії, ануїтети та інші подібні винагороди, що сплачуються резиденту Договірної Держави у зв'язку з роботою за наймом у минулому, оподатковуються тільки в цій Державі.

2. Термін "пенсії, ануїтети та інші подібні винагороди" при використанні в цій статті означає періодичні виплати, надані після відставки у зв'язку з роботою за наймом у минулому або у вигляді компенсації за травми, одержані у зв'язку з роботою за наймом у минулому.

3. Незважаючи на положення пункту 1, пенсії та інші подібні винагороди, а також будь-які ануїтети, що сплачуються за державним пенсійним забезпеченням, яке є частиною системи соціального забезпечення Договірної Держави, її політико-адміністративного підрозділу або місцевого органу влади, підлягають оподаткуванню тільки в цій Державі.

Стаття 20

Державна служба

1. а) Винагорода інша, ніж пенсія, що сплачується Договірною Державою або її політико-адміністративним підрозділом, або місцевим органом влади будь-якій фізичній особі за службу, здійснювану для цієї Держави або її політико-адміністративного підрозділу, або місцевого органу влади, оподатковується тільки в цій Державі.

б) Незважаючи на положення підпункту а) цього пункту, така винагорода оподатковується тільки в другій Договірній Державі, якщо служба здійснюється в цій Державі і фізична особа, яка є резидентом цієї Держави:

(i) є національною особою цієї Держави; або

(ii) не стала резидентом цієї Держави тільки з метою здійснення служби.

2. а) Будь-яка пенсія, яка сплачується Договірною Державою або її політико-адміністративним підрозділом, або місцевим органом влади, або із створених ними фондів фізичній особі за службу, здійснювану для цієї Держави або її політико-адміністративного підрозділу, або місцевого органу влади, оподатковується тільки в цій Державі.

b) Незважаючи на положення підпункту а) цього пункту, така пенсія оподатковується тільки в другій Договірній Державі, якщо фізична особа є резидентом і національною особою цієї Держави.

3. Положення статей 15, 18 і 19 цієї Угоди застосовуються до винагород і пенсій стосовно служби, що здійснюється у зв'язку із підприємницькою діяльністю Договірної Держави або її політико-адміністративного підрозділу, або місцевого органу влади.

4. Положення пункту 1 цієї статті застосовуються також стосовно винагород, що сплачуються Договірною Державою спеціалісту або волонтеру, відрядженому в другу Договірну Державу відповідно до угоди, укладеної між Договірними Державами щодо надання допомоги і сприяння розвитку, і виплата яких здійснюється виключно Договірною Державою, її політико-адміністративним підрозділом, місцевим органом влади або створеними нею фондами.

Стаття 21

Артисти і спортсмени

1. Незалежно від положень статей 14 і 15, доход, що одержується резидентом Договірної Держави як працівником мистецтв, таким як артист театру, кіно, радіо чи телебачення, або музикантом, або спортсменом від його особистої діяльності, здійснюваної в другій Договірній Державі, може оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Якщо доход від особистої діяльності, здійснюваної працівником мистецтв або спортсменом у цій своїй якості, нараховується не самому працівнику мистецтв чи спортсмену, а іншій особі, цей доход може, незалежно від положень статей 7, 14 і 15, оподатковуватись у Договірній Державі, в якій здійснюється діяльність працівника мистецтв чи спортсмена.

3. Незважаючи на положення пунктів 1 і 2 цієї статті, доход, одержаний від такої діяльності, що здійснюється в межах культурних угод, укладених між Договірними Державами, підлягає взаємному звільненню від оподаткування тільки тоді, якщо така діяльність фінансується урядом Договірної Держави або суспільними фондами обох Договірних Держав і не здійснюється в комерційних цілях.

Стаття 22

Інші доходи

1. Види доходів резидента Договірної Держави, незалежно від джерела їх виникнення, про які не йдеться у попередніх статтях цієї Угоди, підлягають оподаткуванню тільки в цій Державі.

2. Положення пункту 1 цієї статті не застосовуються до доходів, що одержуються резидентом Договірної Держави, якщо цей резидент здійснює підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі через розташоване в ній постійне представництво або надає в цій другій Державі незалежні особисті послуги через розташовану там постійну базу, і право або майно, у зв'язку з яким одержано доход, дійсно пов'язане з таким постійним представництвом або постійною базою. У такому разі, залежно від обставин, застосовуються положення статті 7 або 14.

Стаття 23

Капітал

1. Капітал, представлений нерухомим майном, про яке йдеться у статті 6, що є власністю резидента однієї Договірної Держави і розташоване в другій Договірній Державі, може оподатковуватись у цій другій Договірній Державі.

2. Капітал, представлений рухомим майном, що є частиною комерційного майна постійного представництва, яке підприємство однієї Договірної Держави має в другій Договірній Державі, або представлене рухомим майном, пов'язаним з постійною базою, доступною резиденту однієї Договірної Держави в другій Договірній Державі з метою надання незалежних особистих послуг, може оподатковуватись у цій другій Договірній Державі.

3. Капітал, представлений морськими та повітряними судами, що експлуатуються підприємством Договірної Держави у міжнародних перевезеннях, і рухомим майном, пов'язаним з експлуатацією цих морських або повітряних суден, оподатковується тільки в цій Договірній Державі.

4. Всі інші елементи капіталу резидента Договірної Держави оподатковуються тільки в цій Державі.

Стаття 24

Спеціальне положення

Незважаючи на положення статей 5, 7, 13 та 22, будь-які доходи та прибутки, одержані Договірною Державою, її політико-адміністративними підрозділами, місцевими урядами або місцевими органами влади, або їх фінансовими установами, що виникли в іншій Договірній Державі, включаючи доходи від відчуження рухомого або нерухомого майна, розташованого в цій іншій Державі, підлягають оподаткуванню лише в Державі резиденції. Список вищезгаданих фінансових установ буде час від часу узгоджуватися між компетентними органами Договірних Держав.

Стаття 25

Методи усунення подвійного оподаткування

1. Подвійне оподаткування усувається таким чином:

a) у випадку України:

З урахуванням положень законодавства України, що стосуються звільнення від податку, сплаченого на території за межами України (які не будуть суперечити головним принципам цього пункту), на податок, сплачуваний за законодавством ОАЕ, та відповідно до цієї Угоди прямо або шляхом вирахування з прибутку, доходу або майна, що підлягає оподаткуванню, із джерел в ОАЕ, буде робитися знижка у вигляді кредиту проти будь-якого українського податку, обчислюваного щодо того ж прибутку, доходу або майна, стосовно яких обчислюється податок ОАЕ;

b) у випадку Об'єднаних Арабських Еміратів:

Якщо резидент Об'єднаних Арабських Еміратів отримує дохід, який відповідно до положень цієї Угоди може оподатковуватись в Україні, то Об'єднані Арабські Емірати дозволяють вирахування з податку на дохід цієї особи суми, що дорівнює податку на дохід, сплаченому в Україні.

2. Такі вирахування ні в якому разі не повинні перевищувати тієї частини податку на дохід або капітал, підрахованого до надання вирахування, яка стосується, залежно від обставин, доходу або капіталу, що може оподатковуватись у цій другій Державі.

3. Якщо відповідно до будь-якого положення цієї Угоди доход, одержуваний резидентом Договірної Держави, або капітал, яким він володіє, звільнено від податку в цій Державі, ця Держава може, незважаючи на це, при підрахунку суми податку на частину доходу або капіталу цього резидента, що залишилась, взяти до уваги звільнений доход або капітал.

4. Для цілей пункту 1 цієї статті прибуток, доход і приріст вартості капіталу, що належать резиденту Договірної Держави, які можуть оподатковуватись у другій Договірній Державі відповідно до цієї Угоди, будуть вважатись такими, що виникають із джерел у цій другій Договірній Державі.

Стаття 26

Недискримінація

1. Національні особи однієї Договірної Держави не будуть підлягати у другій Договірній Державі будь-якому оподаткуванню або пов'язаному з ним зобов'язанню, яке є іншим або більш обтяжливим ніж оподаткування і пов'язане з ним зобов'язання, яким підлягають або можуть підлягати національні особи цієї другої Держави за тих же обставин. Це положення також застосовується, незважаючи на положення статті 1, до осіб, які не є резидентами однієї або обох Договірних Держав.

2. Особи без громадянства, які є резидентами Договірної Держави, не будуть підлягати в жодній з Договірних Держав будь-якому оподаткуванню або пов'язаному з ним зобов'язанню, іншому або більш обтяжливому, ніж оподаткування і пов'язані з ним зобов'язання, яким підлягають або можуть підлягати за тих же умов національні особи цієї Держави.

3. Оподаткування постійного представництва, яке підприємство Договірної Держави має в другій Договірній Державі, не буде менш сприятливим у цій другій Договірній Державі, ніж оподаткування підприємств цієї другої Держави, які здійснюють подібну діяльність за тих же обставин тими ж методами.

4. За винятком випадків, коли застосовуються положення пункту 1 статті 9, пункту 6 статті 11 або пункту 5 статті 12 цієї Угоди, і відповідно до положень пункту 7 статті 12 цієї Угоди, проценти, роялті та інші виплати, що сплачуються підприємством Договірної Держави резиденту другої Договірної Держави, з метою визначення оподатковуваного прибутку такого підприємства будуть обчислюватись за таких же умов, за яких вони сплачувались резиденту першої згаданої Держави. Таким же чином будь-які борги підприємства однієї Договірної Держави резиденту другої Договірної Держави повинні з метою визначення оподатковуваного майна цього підприємства підлягати вирахуванням за таких же умов, що й борги резидента першої згаданої Держави.

5. Ця стаття не повинна тлумачитись як зобов'язання однієї з Договірних Держав надавати резидентам другої Договірної Держави будь-які персональні пільги, вирахування і знижки для податкових цілей на підставі їхнього громадянського статусу або сімейних зобов'язань, які вона надає своїм власним резидентам.

6. Ніщо в цій статті не повинно тлумачитись як юридичне зобов'язання будь-якої з Договірних Держав поширювати на резидентів другої Договірної Держави будь-які пільги, переваги і привілеї, які можуть бути надані будь-якій іншій Державі або її резидентам на підставі створення митного союзу, економічного союзу, вільної торгової зони або на підставі будь-яких регіональних або підрегіональних угод, що стосуються повністю або головним чином оподаткування, договірною стороною яких може бути

перша згадана Держава, згідно з практикою кожної з Договірних Держав.

7. Підприємства Договірної Держави, майно яких повністю або частково належить одному або кільком резидентам, або контролюється прямо чи посередньо одним або кількома резидентами другої Договірної Держави, не будуть підлягати в першій згаданій Договірній Державі будь-якому оподаткуванню або пов'язаному з ним зобов'язанню, яке є іншим або більш обтяжливим, ніж оподаткування і пов'язані з ним зобов'язання, яким можуть підлягати інші подібні підприємства першої згаданої Держави.

8. У цій статті термін "оподаткування" означає податки будь-якого роду і виду, які розглядаються в цій Угоді.

Стаття 27

Процедура взаємного узгодження

1. Якщо резидент Договірної Держави вважає, що дії однієї або обох Договірних Держав призводять або можуть призвести до його оподаткування всупереч положенням цієї Угоди, він може, незалежно від засобів захисту, передбачених національними законодавствами цих Держав, подати на розгляд до компетентних органів Договірної Держави, резидентом якої він є, письмову заяву, в якій викладені підстави для вимоги перевірки такого оподаткування. Заява може бути подана протягом трьох років з моменту першого повідомлення про дії, що призводять до оподаткування, яке не відповідає цій Угоді.

2. Компетентний орган Договірної Держави прагнучим, якщо вважатиме заперечення обґрунтованим і якщо він сам не в змозі прийняти задовільне рішення, вирішити питання за взаємною згодою з компетентним органом другої Договірної Держави з метою уникнення оподаткування, невідповідного Угоді. Будь-яка досягнута домовленість повинна виконуватись незалежно від будь-яких обмежень часу, передбачених внутрішнім законодавством Договірних Держав.

3. Компетентні органи Договірних Держав прагнутимуть вирішити за взаємною згодою будь-які труднощі або сумніви, що виникають при тлумаченні або застосуванні Угоди. Вони можуть також консультуватися один з одним з метою уникнення подвійного оподаткування у випадках, що не передбачені Угодою.

4. Компетентні органи Договірних Держав можуть вступати при необхідності в прямі контакти один з одним з метою застосування цієї Угоди і досягнення згоди в розумінні попередніх пунктів.

Стаття 28

Обмін інформацією

1. Компетентні органи Договірних Держав обмінюються інформацією, необхідною для виконання положень цієї Угоди. Будь-яка інформація, одержана Договірною Державою, розглядатиметься як конфіденційна, таким же чином як і інформація, одержана в межах національного законодавства цієї Держави, і буде розкрита тільки особам або органам (включаючи суди й адміністративні органи), зайнятим оцінкою або збором, примусовим стягненням або судовим переслідуванням, або розглядом апеляцій стосовно податків, на які поширюється ця Угода. Такі особи або органи повинні використовувати інформацію тільки з цією метою. Вони можуть розкривати інформацію на публічних судових засіданнях або в юридичних рішеннях.

2. У жодному разі положення пункту 1 цієї статті не будуть тлумачитись як такі, що покладають на компетентний орган однієї з Договірних Держав зобов'язання:

а) здійснювати адміністративні заходи, які суперечать законодавству та адміністративній практиці цієї або другої Договірної Держави;

б) надавати інформацію, яку неможливо одержати за законодавством або в ході звичайної адміністративної практики цієї або другої Договірної Держави;

с) надавати інформацію, яка буде розкривати будь-яку торговельну, промислову, комерційну або професійну таємницю або процес, або інформацію, розкриття якої суперечило б установленій практиці.

Стаття 29

Члени дипломатичних представництв і консульських установ

Ніщо в цій Угоді не буде зачіпати податкових привілеїв, наданих співробітникам дипломатичних представництв або консульських установ за загальними нормами міжнародного права або на підставі положень спеціальних угод.

Стаття 30

Набуття чинності

Кожна з Договірних Держав повідомить іншу дипломатичними каналами про завершення необхідних внутрішньодержавних процедур, необхідних для набуття чинності цією Угодою. Ця Угода набуває чинності в день останнього такого повідомлення і буде застосовуватись:

а) в Україні:

(i) стосовно податків на дивіденди, проценти або роялті - для будь-яких платежів, здійснених на шістдесятий або після шістдесяти днів, що йдуть за днем набуття Угодою чинності;

(ii) стосовно податку на доходи підприємств - для будь-якого періоду оподаткування, що починається з або після 1 січня календарного року, що йде за роком набуття Угодою чинності;

(iii) стосовно прибуткового податку з громадян - для будь-яких платежів, здійснених на шістдесятий або після шістдесяти днів, що йдуть за днем набуття Угодою чинності;

б) в Об'єднаних Арабських Еміратах:

(i) стосовно податку, що утримується у джерела, на доход, одержаний на або після 1 січня календарного року, в якому Угода набуває чинності;

(ii) стосовно інших податків на доход - за податкові роки, що починаються на або після 1 січня календарного року, в якому Угода набуває чинності.

Стаття 31

Припинення чинності

Ця Угода буде залишатися чинною до припинення її дії однією з Договірних Держав. Кожна Договірна Держава може припинити дію Угоди шляхом письмового повідомлення про це через дипломатичні канали до 30 червня включно будь-якого календарного року,

що починається після закінчення п'яти років з дня набуття чинності Угодою.

У такому разі дію Угоди буде припинено:

а) в Україні:

(i) стосовно податків на дивіденди, проценти або роялті - для будь-яких платежів, здійснених на шістдесятій або після шістдесяти днів, що йдуть за днем подання повідомлення;

(ii) стосовно податку на доходи підприємств - для будь-якого періоду оподаткування, що починається з або після 1 січня календарного року, що йде за роком подання повідомлення;

(iii) стосовно прибуткового податку з громадян - для будь-яких платежів, здійснених на шістдесятій або після шістдесяти днів, наступних за днем подачі повідомлення;

б) в Об'єднаних Арабських Еміратах:

(i) стосовно податку, що утримується з джерела прибутку, одержаного на або після 1 січня календарного року, що йде за роком подання повідомлення про припинення дії;

(ii) стосовно інших податків на доход - за податкові роки, що починаються на або після 1 січня календарного року, що йде за роком подання повідомлення про припинення дії.

На посвідчення чого ті, що нижче підписалися, відповідним чином на те уповноважені, підписали цю Угоду.

Вчинено в двох примірниках у м. Абу-Дабі 22 січня 2003 року українською, арабською та англійською мовами, при цьому всі тексти є автентичними. У разі розбіжностей при тлумаченні перевага надаватиметься тексту англійською мовою.

За Уряд
України

За Уряд
Об'єднаних Арабських Еміратів

Протокол

При підписанні сьогодні Угоди між Урядом України і Урядом Об'єднаних Арабських Еміратів про уникнення подвійного оподаткування та попередження податкових ухилень стосовно податків на доходи і капітал (далі - "Угода") ті, що підписалися нижче, домовилися щодо наступних положень, що є невід'ємною частиною цієї Угоди:

1. Стосовно статті 4

Будь-яка внутрішньодержавна організація з рівним капіталом або іншим подібним капіталом, в якому Об'єднані Арабські Емірати беруть участь разом з іншими державами, має право на одержання переваг цієї Угоди, але тільки тією мірою, яка відноситься до участі Об'єднаних Арабських Еміратів у такому капіталі.

2. Стосовно статті 8

Кожного разу, коли компанії різних країн домовляються здійснювати спільну діяльність щодо повітряних перевезень у формі консорціуму у доповнення до існуючих компаній, положення статті 8 будуть застосовуватися лише до тієї частини прибутку, яка відповідає частці підприємства, яке є резидентом Договірної Держави, у цьому консорціумі.

3. Стосовно статті 10, статті 11 і статті 12

Якщо після ратифікації цієї Угоди в будь-якій Угоді або Протоколі про уникнення подвійного оподаткування, які будуть укладені між Україною і будь-якою третьою державою за винятком Співдружності Незалежних Держав, Україна погодиться, що резиденти цієї третьої держави стосовно дивідендів, процентів або роялті, що сплачуються щодо холдінгу, боргової вимоги або відповідно щодо права або майна, дійсно пов'язаних з постійним представництвом, мають право на більш сприятливе оподаткування, ніж це передбачено у статті 10, статті 11 або статті 12, тоді Уряд України і Уряд Об'єднаних Арабських Еміратів повинні без будь-яких затримань почати повторні переговори з метою надання такого ж оподаткування резидентам Об'єднаних Арабських Еміратів.

4. Стосовно статті 22

З урахуванням положень статті 22, ніщо в цій Угоді не зачіпає права Договірної Держави, її політико-адміністративних підрозділів, місцевих урядів або місцевих органів влади застосовувати її власне законодавство стосовно оподаткування доходу, який одержується від експлуатації і розробки нафти та інших природних ресурсів; такий дохід оподатковується відповідно до законодавства тієї Договірної Держави, в якій здійснюється така діяльність.

На посвідчення чого ті, що нижче підписалися, відповідним чином на те уповноважені, підписали цей Протокол.

Вчинено в двох примірниках у м. Абу-Дабі 22 січня 2003 року українською, арабською та англійською мовами, при цьому всі тексти є рівно автентичними. У разі розходжень у тлумаченні перевага надаватиметься тексту англійською мовою.

За Уряд
України

За Уряд
Об'єднаних Арабських Еміратів